

Shmini, Haftarah

II Samuel 6:1-7:17

(1) David again assembled all the picked men of Israel, thirty thousand strong. (2) Then David and all the troops that were with him set out from Baalim of Judah to bring up from there the Ark of God to which the Name was attached, the name LORD of Hosts Enthroned on the Cherubim. (3) They loaded the Ark of God onto a new cart and conveyed it from the house of Abinadab, which was on the hill; and Abinadab's sons, Uzza and Ahio, guided the new cart. (4) They conveyed it from Abinadab's house on the hill, [Uzzah walking] alongside the Ark of God and Ahio walking in front of the Ark. (5) Meanwhile, David and all the House of Israel danced before the LORD to [the sound of] all kinds of cypress wood [instruments], with lyres, harps, timbrels, sistrums, and cymbals. (6) But when they came to the threshing floor of Nacon, Uzzah reached out for the Ark of God and grasped it, for the oxen had stumbled. (7) The LORD was incensed at Uzzah. And God struck him down on the spot for his indiscretion, and he died there beside the Ark of God. (8) David was distressed because the LORD had inflicted a breach upon Uzzah; and that place was named Perez-uzzah, as it is still called. (9) David was afraid of the LORD that day; he said, "How can I let the Ark of the LORD come to me?" (10) So David would not bring the Ark of the LORD to his place in the City of David; instead, David diverted it to the house of Obed-edom the Gittite. (11) The Ark of the LORD remained in the house of Obed-edom the Gittite three months, and

שמואל ב ו' א'-ז' י"ז

(א) וַיִּסַּף עוֹד דָּוִד אֶת־כָּל־בְּחֹר בְּיִשְׂרָאֵל
שְׁלֹשִׁים אֶלֶף: (ב) בַּיָּלֶד דָּוִד
וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבְּעָלֵי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת
מִשָּׁם אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־נִקְרָא שֵׁם
שָׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרֻבִים עָלָיו: (ג)
וַיִּרְכְּבוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֶל־עֲגֹלָה חֲדָשָׁה
וַיִּשְׂאֶהוּ מִבַּיִת אַבִּינָדָב אֲשֶׁר בְּגִבְעָה וַעֲזָא
וְאַחִיו בְּנֵי אַבִּינָדָב נְהָגִים אֶת־הָעֲגֹלָה
חֲדָשָׁה: (ד) וַיִּשְׂאֶהוּ מִבַּיִת אַבִּינָדָב אֲשֶׁר
בְּגִבְעָה עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאַחִיו הַלֵּל לְפָנֵי
הָאֲרוֹן: (ה) וַדָּוִד וְכָל־בַּיִת יִשְׂרָאֵל
מִשְׁחֻקִּים לְפָנָי יְהוָה בְּכָל עֲצֵי כְרוֹשִׁים
וּבְכַנְרֹת וּבְנִבְלִים וּבְחַתְפִּים וּבְמִנְעֻנְעִים
וּבְצִלְצְלִים: (ו) וַיָּבֹאוּ עַד־גֶּרֶן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח
עֲזָא אֶל־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּאָחֵז בּוֹ כִּי שָׁמְטוּ
הַבָּקָר: (ז) וַיִּסְרֹף יְהוָה בְּעֵזָה וַיַּכְהוּ שָׁם
הָאֱלֹהִים עַל־הַשָּׁל גִּימַת שָׁם עִם אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים: (ח) וַיִּסָּר לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ
יְהוָה פָּרֵץ בְּעֵזָה וַיִּקְרָא לְמָקוֹם הַהוּא פָּרֵץ
עֵזָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: (ט) וַיִּבֶרַד דָּוִד אֶת־יְהוָה
בַּיּוֹם הַהוּא וַיֵּאמֶר אֵיךְ יָבֹא אֵלַי אֲרוֹן
יְהוָה: (י) וְלֹא־אָבָה דָּוִד לְהִסִּיר אֵלָיו
אֶת־אֲרוֹן יְהוָה עַל־עֵיר דָּוִד וַיִּטָּהוּ דָּוִד בַּיִת
עֲבָד־אֲדָוָם הַגִּתִּי: (יא) וַיִּשָּׁב אֲרוֹן יְהוָה
בַּיִת עֲבָד אֲדָם הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיִּבְרַךְ
יְהוָה אֶת־עֲבָד אֲדָם וְאֶת־כָּל־בֵּיתוֹ: (יב)
וַיֵּגַד לְמִלְכָּה דָּוִד לֵאמֹר בִּבְרַךְ יְהוָה אֶת־בֵּית
עֲבָד אֲדָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּעִבּוֹר אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים בַּיָּלֶד דָּוִד וַיַּעַל אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
מִבַּיִת עֲבָד אֲדָם עֵיר דָּוִד בְּשִׁמְחָה: (יג) וַיְהִי

the LORD blessed Obed-edom and his whole household. (12) It was reported to King David: “The LORD has blessed Obed-edom’s house and all that belongs to him because of the Ark of God.”

Thereupon David went and brought up the Ark of God from the house of Obed-edom to the City of David, amid rejoicing. (13) When the bearers of the Ark of the LORD had moved forward six paces, he sacrificed an ox and a fatling. (14) David whirled with all his might before the LORD; David was girt with a linen ephod. (15) Thus David and all the House of Israel brought up the Ark of the LORD with shouts and with blasts of the horn. (16) As the Ark of the LORD entered the City of David, Michal daughter of Saul looked out of the window and saw King David leaping and whirling before the LORD; and she despised him for it. (17) They brought in the Ark of the LORD and set it up in its place inside the tent which David had pitched for it, and David sacrificed burnt offerings and offerings of well-being before the LORD. (18) When David finished sacrificing the burnt offerings and the offerings of well-being, he blessed the people in the name of the LORD of Hosts. (19) And he distributed among all the people—the entire multitude of Israel, man and woman alike—to each a loaf of bread, a cake made in a pan, and a raisin cake. Then all the people left for their homes. (20) David went home to greet his household. And Michal daughter of Saul came out to meet David and said, “Didn’t the king of Israel do himself honor today—exposing himself today in the sight of the slavegirls of his subjects, as one of the riffraff might expose himself!” (21) David answered Michal, “It was before the LORD who chose me instead of your father and all his family and appointed me ruler over the LORD’s people Israel! I will dance before the LORD (22) and dishonor myself even more, and be low in my own esteem; but among the slavegirls that you

כִּי צָעַדוּ נִשְׂאֵי אַרְוֹן־יְהוָה שְׂשֵׁה צְעָדִים
וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא: (יד) וַדָּנָד מְכַרְכֵּר
בְּכָל־עֵז לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד חָגַר אֶפֶוד בָּד:
(טו) וַדָּוִל וְכָל־בְּיַת יִשְׂרָאֵל מֵעֲלִים
אֶת־אַרְוֹן יְהוָה בְּתִרוּעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר: (טז)
וַהֲיָה אַרְוֹן יְהוָה בָּא עִיר דָּגָד וּמִיכָל
בֶּת־שָׂאוֹל נִשְׁקָפָה | בָּעֵד הַסְּלִוֹן וַתֵּרָא
אֶת־הַמְּלָךְ דָּוִד מִפְּנֵי וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה
וַתִּבְזֶה לוֹ בְּלִבָּהּ: (יז) וַיִּבְאֹו אֶת־אַרְוֹן יְהוָה
וַיִּצְגּוּ אֹתוֹ בְּמִקְוָמוֹ בְּתוֹךְ הָאֵהָל אֲשֶׁר
נִטָּה־לוֹ דָּגָד וַיַּעַל דָּוִד עֲלוֹת לִפְנֵי יְהוָה
וַיִּשְׁלָמִים: (יח) וַיִּבְכֵּל דָּוִד מִהַעֲלוֹת הָעוֹלָה
וַהֲשַׁלְּמִים וַיִּבְרַךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה
צְבָאוֹת: (יט) וַיִּסְלַק לְכָל־הָעָם לְכָל־הַמָּוֶן
יִשְׂרָאֵל לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה לְאִישׁ חֶלֶת לֶחֶם
אֲחֹת וְאֲשֶׁפָר אֲחֹד וְאֲשִׁישָׁה אֲחֹת וַיִּלְךְ
כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ: (כ) וַיִּשָּׁב דָּוִד לְבִרְךְ
אֶת־בֵּיתוֹ וַתֵּצֵא מִיכָל בֶּת־שָׂאוֹל לְקִרְיַת
דָּוִד וַתֵּאֱמַר מִה־נִּכְבַּד הַיּוֹם מְלָךְ יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינֵי אֲמָהוֹת עַבְדָּיו
כִּהְגִּלוֹת נְגִלוֹת אֲתָד הַרְקִים: (כא) וַיִּזְאֶמֶר
דָּוִד אֶל־מִיכָל לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּחֶרֶב־כִּי
מֵאֲבִיךָ וּמִכָּל־בֵּיתוֹ לְצִוֹת אֹתִי נִגִּיד עַל־עַם
יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל וְשִׁחַקְתִּי לִפְנֵי יְהוָה: (כב)
וַנִּקְלַתִּי עוֹד מִזֹּאת וְהִנֵּיתִי שְׂפָל בְּעֵינֵי
וְעַם־הָאֲמָהוֹת אֲשֶׁר אֲמַרְתָּ עִמָּם אֲכַבְּדָה:
(כג) וּלְמִיכָל בֶּת־שָׂאוֹל לֹא־הָיָה לָהּ יֶלֶד עַד
יּוֹם מוֹתָהּ: (פ) (א) וַיְהִי כִּי־יָשָׁב הַמְּלָךְ
בְּבֵיתוֹ וַיִּתְּנָה הַגִּיטָּה־לוֹ מִסָּבִיב מְכָל־אֲבִיבּוֹ:
(ב) וַיֵּאֱמַר הַמְּלָךְ אֶל־נַתָּן הַנְּבִיא רָאֵה נָא
אֲנִכִּי יוֹשֵׁב בְּבֵית אַרְגָּיִם וְאַרְוֹן הָאֵלֵהֶם
יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הִרְיָעָה: (ג) וַיֵּאֱמַר נָתָן
אֶל־הַמְּלָךְ כָּל אֲשֶׁר בָּלְבָבְךָ לָךְ עָשָׂה כִּי
יְהוָה עִמָּךְ: (ד) (ו) וַיְהִי בַלְיִלָה הַהוּא וַיְהִי
דְּבַר־יְהוָה אֶל־נַתָּן לֵאמֹר: (ה) לָךְ וְאַמְרַתְּ
אֶל־עַבְדִּי אֶל־דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה הֵאֲתָה
תִּבְנֶה־לִּי בַיִת לְשִׁבְתִּי: (ו) כִּי לֹא יִשְׁבְּתִי
בְּבַיִת לְמִיּוֹם הַעֲלֹתִי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

speak of I will be honored.” (23) So to her dying day Michal daughter of Saul had no children. (1) When the king was settled in his palace and the LORD had granted him safety from all the enemies around him, (2) the king said to the prophet Nathan: “Here I am dwelling in a house of cedar, while the Ark of the LORD abides in a tent!” (3) Nathan said to the king, “Go and do whatever you have in mind, for the LORD is with you.” (4) But that same night the word of the LORD came to Nathan: (5) “Go and say to My servant David: Thus said the LORD: Are you the one to build a house for Me to dwell in? (6) From the day that I brought the people of Israel out of Egypt to this day I have not dwelt in a house, but have moved about in Tent and Tabernacle. (7) As I moved about wherever the Israelites went, did I ever reproach any of the tribal leaders whom I appointed to care for My people Israel: Why have you not built Me a house of cedar? (8) “Further, say thus to My servant David: Thus said the LORD of Hosts: I took you from the pasture, from following the flock, to be ruler of My people Israel, (9) and I have been with you wherever you went, and have cut down all your enemies before you. Moreover, I will give you great renown like that of the greatest men on earth. (10) I will establish a home for My people Israel and will plant them firm, so that they shall dwell secure and shall tremble no more. Evil men shall not oppress them any more as in the past, (11) ever since I appointed chieftains over My people Israel. I will give you safety from all your enemies. “The LORD declares to you that He, the LORD, will establish a house for you. (12) When your days are done and you lie with your fathers, I will raise up your offspring after you, one of your own issue, and I will establish his kingship. (13) He shall build a house for My name, and I will establish his royal throne forever. (14) I will be a father to him, and he shall be a son to Me. When he

ממצרים ועד היום הגה ואהיה מתהלך
 באהל ובמשכן: (י) בכל אשר-התהלכתי
 בכל-בני ישראל הדבר דברתי את-אחד
 שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את-עמי
 את-ישראל לאמר למה לא-בניתם לי בית
 ארזים: (ח) ועתה כה-תאמר לעבדי לדוד
 כה אמר יהוה צבאות אגיד לך
 מן-הנני מאחר הצאן להיות נגיד על-עמי
 על-ישראל: (ט) ואהיה עמך בכל אשר
 הלכת ואכרתה את-כל-איביך מפניך
 ועשיתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר
 בארץ: (י) ושמתני מקום לעמי לישראל
 ונטעתיו ושכן תחתי ולא ירגז עוד
 ולא יסיפו בני-עולה לענותו כאשר
 בראשונה: (יא) ולמן-היום אשר צויתי
 שפטים על-עמי ישראל והניחתי לך
 מכל-איביך והגיד לך יהוה כי-בית
 יעשה-לך יהוה: (יב) כי א ימלאו ימיך
 ושכבת את-אבתך והקימת את-ורעך
 אחריך אשר יצא ממעיך והכינתי
 את-ממלכתו: (יג) הוא יבנה-בית לשמי
 וכוננתי את-כסא ממלכתו עד-עולם: (יד)
 אני אהיה-לו לאב והוא יהיה-לי לבן אשר
 בנהו והכחתי בשרט אנשים ובנגעי
 בני אדם: (טו) וחסדי לא-יסור ממנו כאשר
 הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך:
 (טז) ונאמן ביתך וממלכתך עד-עולם
 לפניך כסאך יהיה נכון עד-עולם: (יז) בכל
 הדברים האלה וככל החזון הגה כן דבר
 נתן אל-דוד: (יח)

does wrong, I will chastise him with the rod of men and the affliction of mortals; (15) but I will never withdraw My favor from him as I withdrew it from Saul, whom I removed to make room for you. (16) Your house and your kingship shall ever be secure before you; your throne shall be established forever.” (17) Nathan spoke to David in accordance with all these words and all this prophecy.

